

[Aksel Larsen.]

arbejde angaar, synes jeg, Ministeren skulde være lidt mere forsigtig, for det var Ministeren selv, der, jeg tror i 1934, i Folkeforbundets Afrustningskommission stemte mod et Forslag om fuldstændig Afrustning og et Forslag om delvis Afrustning. Det var Ministeren selv, der dengang var den danske Stats delegerede i Genève i Afrustningskommissionen, saa jeg synes ikke, han skulde mane Frasen frem om, at man vil understøtte Afrustningen ad det internationale Samarbejdes Vej.

Og hvad angaar Valgdagens Skuffelse og det socialdemokratiske Partis Stolthed over Valgdagen — ja, hvis jeg var Socialdemokrat, vilde jeg skamme mig som en Hund, hvis mit Parti havde vundet en Valgsejr og saa et Par Maaneder efter lod sig kuske af Venstre og Konservative til at vedtage en Lov om tvungen Voldgift.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Nørskov kan takke sig selv for, at et bestemt Navn i Dag er blevet inddraget i Debatten, for det ærede Medlem har heroppefra hævdet, at hvis man under Krigen paa nogen Maade er gaaet uden for de nødvendige Forudsætninger for Rammerne, havde Regeringen Ansvar, for man havde i det ærede Medlems Parti bare siddet stille og rolig og sagt: vi vil ikke blande os i det, Regeringen har Ansvar. Jeg gjorde netop opmærksom paa, at det var den Politik, man havde ført, og den stemplede jeg som en ikke ansvarsfuld Politik, og saa maatte jeg naturnødvendigt gøre opmærksom paa, at den i Krigsperioden havde sin Oprindelse fra den Dag, den 5. August, da en enkelt og bestemt Mand var den eneste, der ikke vilde udtale sig. (*Nørskov:* Han kom jo for sent til Mødet, det ved De godt). Jeg ved alt, hvad der er sket, ærede Medlem. Derfor var det naturligt, at jeg nævnte Navnet, og saa var det naturligt, at jeg pegede paa, at det var den Maade, Venstre dengang ønskede at føre sin Politik paa. Jeg har anset det for en ansvarsløs Politik, og som saadan har jeg stemplet den, og saa kan jeg ikke gøre for, om der er andre, der synes, det var en rigtig og god Politik. Det ærede Medlem siger, at den paagældende Mands politiske Arbejde kunde man bruge i Ministeriet. Naa, jeg har aldrig haft Indtryk af, at tidligere Justitsminister Zahle ligefrem var paa Jagt efter at faa den afdøde ind i sit

Ministerium som Arbejdskraft; jeg har nærmest haft paa Fornemmelsen, at det var umuligt at slippe fri for ham, hvis man stadig vilde skaffe Folket herhjemme økonomisk taalelige Vilkaar under Krigen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ole Bjørn Kraft): Det forekommer mig, at det meste af den Debat, der har fundet Sted i den sidste halve Time, har været ret overflødig. Det er ørkesløst at give sig til at diskutere, hvem der havde Ret, og hvem der havde Uret i 1914 eller i Aarene derefter. Situationen er saa fundamental forandret, at alle har Lov til at have en anden Mening, end de havde tidligere. Det er en for mig fuldkommen uforstaaelig Holdning, at forlange, at man til enhver Tid, uanset hvor skiftende de politiske Vilkaar og Magtforhold er, skal staa nøjagtigt paa det Standpunkt, som man tidligere stod paa. Det er for mig kun Bevis paa een Ting: At man er gaaet i Staa, at ens Hjerne har mistet den Friskhed og Bevægelighed, som er en Forudsætning for, at man overhovedet kan naa Resultater her i Tilværelsen. Derfor vil jeg ikke bebrejde nogen i denne Sal, om de er kommet til en anden Anskuelse, end de tidligere har haft. Jeg vil tværtimod rose dem derfor, hvis det begrundes med Hensyn til de forandrede Vilkaar, der eksisterer, og jeg forbeholder mig den samme Ret til at tage en ændret Stilling under Hensyn til de forandrede Vilkaar og Muligheder, der maatte foreligge. Og i Forbindelse hermed vil jeg sige til den højtærede Forsvarsminister, at Konservatismen jo har taget en anden Stilling, for saa vidt vi har erkendt, at saaledes som de politiske Magtforhold har udviklet sig her i Landet, er der ingen anden Vej end at naa frem til Overenskomst med de flest mulige Partier om denne Sag, at det er nødvendigt for os at forhandle os til Rette for at faa skabt en bred Folkebasis for den Ordning, der skal tilvejebringes.

Derfor finder jeg, at det interessanteste i de Udtalelser, der senest er faldet, er Spørgsmaalet om Forsvarets Opgave. Jeg er enig med Forsvarsministeren i, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, alene af den Grund, at Ordene saa hyppigt har en forskellig Klang og opfattes forskelligt. Naar Forsvarsministeren f. Eks. siger, at han vil have en Ordning, der kræver en effektiv Bevogtning, saa lyder det i og for sig fortræffeligt i mine Øren. En „effektiv Bevogtning“ kan meget vel svare til de Forestillinger, jeg gør mig om et dansk Forsvarsvæsens Opgave. Men Spørgsmaalet